

indenfor de sidste 14 Dage afgiven Lægeerklæring om, at Fare for Smitte ved Sygdommen eller dens Overførelse paa Afkommet er højst usandsynlig eller 3), saafremt saadan Lægeerklæring ikke kan afgives, godtgøre, at den anden Part er gjort bekendt med Sygdommen, og at begge Parterne af en Læge har faaet mundtlig Vejledning om Farerne ved denne.

Det fremgaar heraf, at *kun* i det Tilfælde, at der foreligger Sandsynlighed for Smittefare, er vedkommende Part forpligtet til at give den anden Part Underretning om Sygdommen. Denne Meddeleelsespligt har Lægerne lagt afgørende Vægt paa, idet de mener, at Muligheden for Behandling af Sygdommen næsten er udelukket, naar den anden Part skal holdes i Uvidenhed derom, og at denne anden Part bør vide, hvad han udsætter sig for, og hvad eventuelt Afkommet maatte være udsat for.

Overskriften til *Kapitel IV* har Udvalget foreslaaet ændret til „*Om Indgaaelse af Ægteskab*“. Dette Kapitels Indhold har man i Udvalget ikke opnaaet Enighed om. Der foreligger 3 Rækker af Ændringsforslag vedrørende selve Ægteskabets Indgaaelse, den ene stillet af et Flertal og de 2 af 2 forskellige Mindretal.

Flertallet (Alfred Christensen, Johs. Fog-Petersen, Friis-Skotte, A. M. Hansen, Jessen, Kammersgaard, Helga Larsen og Elna Munch) har med Glæde set, at det foreliggende Lovforslag indfører almindelig borgerlig Ægteforening og mener i fuld Overensstemmelse med det under tidligere Forhandlinger af Folketingets daværende Flertal indtagne Standpunkt, at Løsningen af Spørgsmaalet om Indgaaelse af Ægteskab paa den rimeligste og bedste Maade maa søges ved en klar og bestemt Ophævelse af den nuværende Sammenblanding af det borgerlige og kirkelige, saaledes at de Krav, det borgerlige Samfund stiller til dem, der agter at indgaa Ægteskab, ogsaa fremdeles skal opfyldes af alle, medens det kirkelige bliver en frivillig Sag. Flertallet maa, baade for Statens og for Kirkens Skyld, bestemt fraaade Indførelse af den saakaldte fakul-

tative Ordning. Ved denne Ordning's Indførelse opretholdes den nuværende uheldige Sammenblanding af det kirkelige og det borgerlige ved Ægteskabets Indgaaelse, og man vil ikke opnaa den ønskelige Frihed med Hensyn til den kirkelige Vielse; thi enten vil *Befolkningen* ikke faa Frihed, eller ogsaa vil *Kirken* og ganske særlig Præsterne ikke faa den. Kun Indførelsen af den almindelige borgerlige Ægteforening, den gennemførte Adskillelse af det borgerlige og det kirkelige, fører ud over Vanskelighederne, giver Staten, hvad Statens er, og Kirken, hvad Kirkens er, og giver baade Befolkningen og Præsterne fuld Frihed.

I Sønderjylland har denne Ordning i en Aarrække været indført, og Flertallet ser i denne Omstændighed med den forestaaende Genforening for Øje en yderligere Grund til, at vi nu beslutter os til at indføre den almindelige borgerlige Ægteforening.

Naar Flertallet har stillet en Række Ændringsforslag til dette Kapitel, er det dels for at føre Lovens Tekst saa nær som muligt tilbage til den Ordlyd, Folketingsforslaget havde, da Sagen sidst behandlede i Tinget, dels for at gøre Overgangen til den nye Ordning saa let og lempelig som muligt.

Udvalget kan ganske slutte sig til, at Lovforslaget i Kapitel XVI „*Regler om Ægteskabssager*“ bestemmer, at Retsmøder i Ægteskabssager bør foregaa for lukkede Døre; men Udvalget er af den Opfattelse, at Forhandlingerne i saadanne Møder saavel som Præmisserne til Dommen som Regel ikke bør komme til Offentlighedens Kundskab, saaledes at saafremt intet andet fastsættes, alene Domskonklusionen kan gengives offentlig. Hertil sigter Ændringsforslagene til § 178.

Ved Ændringsforslaget til § 188 i Kapitel XVII om „*Forskellige Bestemmelser*“ har man ønsket at opnaa, at den længstlevende af 2 Ægtefæller, selv om de ikke har oprettet gensidigt Testamente, arver den afdødes Formue, saafremt der ikke findes Livsarvinger. Ved den længstlevende Ægte-